

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Regulamentul Privind Digitalizarea – Notificări Din Partea Statelor Membre](#) > [Czechia](#)

Regulamentul privind digitalizarea – notificări din partea statelor membre

Conținut furnizat de
Cehia

Cehia

Această pagină conține informații cu privire la notificările efectuate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2844.

1. Portaluri IT naționale pentru comunicarea cu instanțele judecătorești sau cu alte autorități

Republica Cehă nu operează în prezent un portal de informații care să permită participarea la procedurile judiciare și comunicarea electronică între persoane fizice și entități juridice și organismele judiciare naționale competente, dotat cu funcții corespunzătoare punctului de acces electronic european menționat în Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului.

2. Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie civilă și comercială

Normele care reglementează folosirea videoconferințelor sunt aceleași în materie civilă și comercială și sunt prevăzute la articolul 102a din Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, cu modificările ulterioare). Instanța poate folosi videoconferința, de exemplu, pentru a permite unui participant să ia parte la procedură sau să audieze un martor sau un expert ori pentru interpretare.

Ea poate permite folosirea videoconferinței la cererea oricărui dintre participanți, dar poate decide, de asemenea, să facă acest lucru din proprie inițiativă, în cazul în care consideră oportun; în astfel de cazuri, nu este necesar consimțământul participanților pentru utilizarea videoconferinței. Legea nu prevede nicio procedură specială pentru a decide dacă un participant urmează să participe la procedură prin videoconferință. Cu toate acestea, instanța poate permite participanților să prezinte observații cu privire la această posibilitate și le poate acorda un termen judiciar adecvat pentru a face acest lucru.

Participarea la proceduri prin videoconferință este asigurată prin acces de la distanță. Legea nu impune nicio restricție cu privire la locul din care participantul se poate conecta la procedură de la distanță. Singura condiție este ca, în timpul videoconferinței, instanța să fie în măsură să stabilească identitatea participanților care nu sunt prezenți fizic în sala de judecată și trebuie să se asigure că asupra persoanei audiate de la distanță nu se exercită influențe nejustificate.

Legea impune înregistrarea audiovizuală a procedurii desfășurate prin videoconferință. În plus, instanța poate, de asemenea, să o consemneze în scris. Înregistrarea face parte din dosarul cauzei. Aceasta poate fi redată sau copiată în aceleași condiții aplicabile consultării dosarului [articolul 44 alineatul (4) din Codul de procedură civilă]. Cu toate acestea, accesul la dosar este permis doar funcționarilor din cadrul instanțelor și participanților la procedură, precum și reprezentanților acestora. Alte persoane pot solicita instanței să consulte dosarul. Acest lucru va fi permis numai dacă au un interes juridic în consultarea dosarului sau dacă există alte motive serioase. Ministerul Justiției a creat un spațiu de stocare unificat pentru înregistrările audio și video care permite redarea și

copierea înregistrărilor și prin intermediul accesului de la distanță limitat în timp, linkul de acces de la distanță putând fi utilizat numai de persoana căreia îi este trimis, în aceleași condiții care se aplică unei persoane care consultă dosarul.

În timpul procedurilor prin videoconferință, este necesar să se asigure funcționarea corectă a conexiunii tehnice. În acest scop, instanța organizează de obicei o testare a conexiunii cu mult timp înainte de ședința programată (de obicei, cu câteva zile înainte). În cazul în care apar totuși probleme de conexiune în timpul audierii efective, participantul sau orice altă persoană implicată în actul de procedură poate formula obiecții cu privire la calitatea înregistrării audio sau video.

Instanțele utilizează în principal aplicații de tip „desktop la distanță” precum Cisco Webex și Real Desktop Presence pentru a organiza audieri în instanță prin videoconferință. În ceea ce privește hardware-ul, ele se bazează în principal pe seturi (sisteme) de videoconferință concepute special în acest scop. Printre acestea se numără Polycom RealPresence Group 310, 510 și 700, Cisco RoomBar, RoomKit, RoomKit + și DeskPro.

3. Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie penală

(a) Folosirea videoconferințelor pentru audieri este reglementată de o serie de dispoziții din Legea nr. 141/1961 privind procedurile judiciare penale (denumită în continuare „Codul de procedură penală”), în special de articolele 52a și 111a.

Articolul 52a precizează trei categorii de motive pentru folosirea videoconferințelor, și anume protecția drepturilor persoanelor (în acest caz, cu titlu de exemplu, legea menționează vârsta și starea de sănătate), considerente de siguranță (de exemplu, preocuparea cu privire la siguranța martorilor) și alte motive importante, cum ar fi raportul cost-eficacitate și accelerarea procedurilor penale. Cu toate acestea, pentru ca videoconferința să fie folosită, aceasta trebuie să fie compatibilă cu natura actului de procedură și fezabilă din punct de vedere tehnic.

Articolul 111a din Codul de procedură penală prevede mai multe detalii privind audierea persoanelor acuzate sau a altor persoane prin videoconferință. Alineatul (2) al acestui articol stabilește modalitățile de verificare a identității persoanei audiate (pentru detalii, a se vedea mai jos), în timp ce alineatul (3) stabilește procedura care trebuie urmată în cazul verificării identității unui martor secret. În conformitate cu articolul 111a alineatul (4) din Codul de procedură penală, înainte de începerea audierii prin videoconferință, persoana audiată trebuie să fie informată cu privire la modul în care urmează să se desfășoare audierea. De asemenea, aceasta trebuie să fie informată cu privire la posibilitatea de a formula obiecții cu privire la calitatea videoconferinței. Obiecțiile cu privire la calitatea scăzută a transmisiilor video sau audio pot fi formulate în orice moment al audierii. Având în vedere că necesitatea de a proteja toate drepturile persoanei audiate (în special dreptul la apărare al persoanei acuzate) se impune la fel de mult în cazul audierilor prin videoconferință, este de la sine înțeles că o audiere trebuie întreruptă în cazul în care calitatea transmisiei este slabă sau complet întreruptă în cazul în care calitatea slabă a conexiunii împiedică buna comunicare sau în cazul în care, de exemplu, persoanele care participă la audiere nu își pot vedea reciproc fața.

Articolul 52a

Echipamentele tehnice pentru transmisia video și audio (denumite în continuare „echipamente pentru videoconferințe”) pot fi utilizate atunci când se desfășoară acte de procedură în cadrul procedurilor penale, în cazul în care acest lucru este necesar pentru protecția drepturilor persoanelor, în special având în vedere vârsta sau starea lor de sănătate, sau în cazul în care acest lucru este necesar din motive de siguranță sau din alte motive importante.

Articolul 111a

(1) În cazul în care audierea persoanei acuzate se efectuează cu ajutorul echipamentelor de videoconferință, avocatul acesteia este informat cu privire la momentul și locul în care a fost citată persoana acuzată. În cazul în care un co-inculpat, un martor sau un expert este audiat în acest mod, avocatul persoanei acuzate este informat cu privire la ora și locul de la care va avea loc audierea de către autoritatea de urmărire penală competentă.

(2) În cazul în care audierea unei persoane se efectuează cu ajutorul echipamentului de videoconferință, identitatea acesteia este verificată de un funcționar al instanței, al parchetului sau al autorității polițienești

autorizate în acest scop de persoana care efectuează audierea. Persoana care verifică identitatea în locul în care se află persoana audiată poate fi funcționar al instanței, al parchetului, al penitenciarului sau al autorității polițienești, cu acordul persoanei care efectuează audierea, cu condiția ca aceasta să fi fost autorizată în acest sens de președintele instanței, de procurorul-șef, de directorul penitenciarului sau de șeful autorității polițienești. Acest funcționar este prezent la locul unde se află persoana audiată pe toată durata audierii.

(3) Identitatea unui martor a cărui identitate este secretă și a cărei audiere se desfășoară cu ajutorul echipamentelor de videoconferință se verifică în cadrul procedurii judiciare de către președintele instanței sau de către un funcționar al instanței însărcinat cu asigurarea protecției informațiilor clasificate desemnat de președintele instanței și, în cadrul procedurilor preliminare, de către un funcționar al parchetului sau al autorității polițienești responsabile cu protecția informațiilor clasificate desemnat de procurorul-șef sau de șeful autorității polițienești. Acest funcționar este prezent la locul unde se află martorul a cărui identitate este secretă pe toată durata audierii.

(4) Autoritatea de urmărire penală care desfășoară audierea informează persoana audiată înainte de începerea audierii efectuate cu ajutorul echipamentului de videoconferință cu privire la modul în care urmează să se desfășoare audierea.

(5) În orice moment al audierii cu ajutorul echipamentului de videoconferință, persoana audiată poate formula obiecții cu privire la calitatea transmisiei video sau audio.

(b) În conformitate cu legislația cehă, consimțământul pentru desfășurarea unei audieri prin videoconferință nu este o condiție pentru desfășurarea acesteia; normele aplicabile sunt doar normele generale care reglementează audierile.

(c) Între 2014 și 2016, Ministerul Justiției a instalat deja aproape 170 de dispozitive de videoconferință, nu numai în instanțe de la toate nivelurile, ci și în parchete sau în închisori, ca parte a proiectului „Introducerea videoconferințelor în sectorul justiției”, asigurând astfel o infrastructură adecvată pentru desfășurarea videoconferințelor.

(d) În temeiul articolului 33 alineatul (1) din Codul de procedură penală, printre drepturile persoanei acuzate se numără dreptul de a alege un avocat și de a-l consulta pe parcursul actelor de procedură efectuate de organele de urmărire penală. Cu toate acestea, atunci când este audiată, persoanei acuzate nu i se permite să consulte avocatul cu privire la modul de a răspunde la o întrebare care i-a fost adresată. Persoana acuzată poate solicita să fie audiată în prezența avocatului său și să participe la alte acțiuni procedurale în etapa premergătoare procesului. Chiar dacă persoana acuzată se află în detenție sau execută o pedeapsă privativă de libertate, aceasta poate discuta cu avocatul său fără prezența unui terț.

Articolul 33 Drepturile persoanei acuzate

(1) Persoana acuzată are dreptul de a formula observații cu privire la toate faptele pentru care este acuzată și cu privire la probe, dar are, de asemenea, dreptul de a păstra tăcerea. Ea poate face declarații factuale și poate prezenta probe în apărarea ei, poate depune cereri, poate formula solicitări și poate recurge la căi de atac. Ea are dreptul de a alege un avocat și de a-l consulta pe durata actelor de procedură îndeplinite de o autoritate de urmărire penală. Cu toate acestea, atunci când este audiată, nu poate consulta avocatul cu privire la modul de a răspunde la o întrebare care i-a fost adresată. Persoana acuzată poate solicita să fie audiată în prezența avocatului său și să participe la alte acțiuni procedurale în faza preliminară (articolul 165). Dacă persoana acuzată se află în detenție sau execută o pedeapsă privativă de libertate, ea poate discuta cu avocatul ei fără prezența unui terț. Drepturile menționate mai sus se aplică persoanei acuzate chiar și în cazul în care este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă.

(...)

Persoana în cauză poate fi reprezentată în cadrul procedurilor penale de un reprezentant (articolele 50 și 51 din Codul de procedură penală), care poate fi avocat.

Confidențialitatea comunicărilor dintre avocat și clientul său este un principiu general care se aplică și în cazul audierilor prin videoconferință. În temeiul articolului 21 alineatul (1) din Legea nr. 85/1996 privind profesia de avocat, avocatul are obligația de a păstra confidențialitatea tuturor faptelor de care a luat cunoștință în legătură

cu prestarea de servicii juridice. Obligația de confidențialitate a avocatului este un temei necesar pentru o relație de încredere între avocat și client.

Un proiect de lege de modificare a Legii privind profesia de avocat (Documentul nr. 623 al Camerei Deputaților) se află în prezent în proces legislativ (mai precis, în așteptarea celei de-a doua lecturi în Camera Deputaților din Parlamentul Cehiei). Legea modificată va consolida, printre altele, protecția confidențialității dintre client și avocat. În acest scop, un nou articol 3a urmează să fie adăugat la Legea privind profesia de avocat, după cum urmează:

(1) Informațiile care constituie conținutul comunicărilor dintre un avocat, un avocat stagiar și alte persoane menționate la articolul 21 alineatul (9) litera (a) și un client în exercitarea profesiei juridice sunt confidențiale, în cazul în care această confidențialitate este în interesul clientului. De asemenea, informațiile obținute sau generate în cadrul sau în contextul imediat al exercitării profesiei de avocat sunt confidențiale, în măsura în care permit obținerea de informații cu privire la conținutul comunicărilor menționate în prima teză sau cu privire la serviciile juridice furnizate, atunci când această confidențialitate este în interesul clientului.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) deținute de alte persoane decât un avocat, un avocat stagiar sau alte persoane menționate la articolul 21 alineatul (9) litera (a) sunt etichetate în mod expres pentru a clarifica faptul că sunt informații confidențiale protejate în temeiul prezentei legi.

(3) Orice persoană care obține informațiile menționate la alineatul (1) nu poate să le utilizeze în mod abuziv sau să le divulge unei alte persoane fără temei juridic sau fără consimțământul persoanei căreia i-au fost furnizate serviciile juridice.

(e) Informații despre modul în care titularii răspunderii părintești sau alți adulți corespunzători sunt informați cu privire la audierea unui copil prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță – cum este luat în considerare interesul superior al copilului?

În temeiul articolului 60 din Legea nr. 218/200 privind răspunderea penală a minorilor și sistemul judiciar pentru minori și de modificare a anumitor acte (denumită în continuare „Legea privind justiția pentru minori”), reprezentantul legal sau tutorele minorului, organismul competent de protecție socială și juridică a copilului și serviciul de probațiune și mediere trebuie să fie informați fără întârzieri nejustificate cu privire la inițierea procedurilor penale împotriva unui minor. În temeiul articolului 43 alineatul (1) din Legea privind justiția pentru minori, reprezentantul legal sau tutorele minorului are, de asemenea, dreptul de a-l reprezenta pe minor și, în mod specific, de a alege un avocat pentru acesta, de a face propuneri în numele acestuia și de a depune cereri și căi de atac în numele său; reprezentantul legal are, de asemenea, dreptul de a participa la orice acte de procedură la care minorul poate participa în temeiul legii, incluzând, prin urmare, și audierile efectuate prin videoconferință.

Pur și simplu, mecanismele de drept civil garantează că titularul răspunderii părintești nu poate, în principiu, să fie o persoană căreia nu ar fi în interesul superior al copilului să i se notifice audierea copilului. În cazul în care părinții nu își exercită în mod corespunzător răspunderea părintească, dau dovadă de purtare abuzivă sau de neglijență gravă în îndeplinirea obligațiilor părintești, aceștia vor fi decăzuți parțial sau în totalitate din drepturile părintești. Într-un astfel de caz, răspunderea părintească nu este exercitată de părinți. Ea este preluată de un alt adult corespunzător (tutore), care este, de asemenea, reprezentantul legal al copilului și, ca atare, are drepturile menționate la articolul 43 din Legea privind justiția pentru minori sau, în locul reprezentantului legal, drepturile relevante sunt deținute de un tutore *ad litem*, care este un alt adult corespunzător [dar nu este reprezentantul legal, motiv pentru care sunt menționați separat la articolul 43 alineatul (1) din Legea privind justiția pentru minori].

Articolul 43 alineatul (2) garantează că, în cazuri excepționale în care niciunul dintre adulții corespunzători menționați la alineatul (1) nu este în măsură să își exercite drepturile în cauză într-o anumită situație (de exemplu, din cauza unui conflict de interese), este numit un tutore ad-hoc special – care este de obicei o persoană propusă chiar de minor – pentru exercitarea acestor drepturi.

Articolul 43 Reprezentantul legal sau tutorele *ad litem* al unui minor

(1) Reprezentantul legal sau tutorele *ad litem* al minorului are dreptul de a-l reprezenta și, în special, de a alege un avocat pentru acesta, de a face propuneri în numele său și de a depune cereri și căi de atac în numele său;

reprezentantul legal are, de asemenea, dreptul de a participa la orice act de procedură la care minorul poate participa în temeiul legii. În beneficiul minorului, reprezentantul legal sau tutorele *ad litem* își pot exercita, de asemenea, aceste drepturi împotriva voinței acestuia. Reprezentantul legal sau tutorele *ad litem* al minorului are, de asemenea, dreptul de a adresa întrebări persoanei audiate, de a consulta dosarele, cu excepția protocolului de vot și a datelor cu caracter personal ale martorului, în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din Codul de procedură penală, de a obține extrase și note din acestea și de a face copii ale dosarelor sau ale unor părți ale acestora pe cheltuiala proprie. Autoritățile de urmărire penală menționate în prezenta lege sunt obligate să aducă la cunoștință reprezentantului legal sau tutorelui *ad litem* drepturile minorilor, fără întârzieri nejustificate; în cazul în care motivele pentru numirea unui tutore *ad litem* în temeiul alineatului (2) expiră, reprezentantului legal sau tutorelui *ad litem* al minorului i se aduc la cunoștință drepturile acestuia care pot fi exercitate în etapa în curs a procedurii.

(2) În cazurile în care există un pericol de întârziere și în cazul în care reprezentantul legal al minorului sau tutorele *ad litem* nu își poate exercita drepturile prevăzute la alineatul (1) sau în cazul în care nu a fost numit niciun tutore *ad litem*, în pofida faptului că există motive pentru numirea unuia, președintele instanței și, în cadrul procedurilor preliminare, procurorul numește un tutore *ad litem* pentru ca minorul să își exercite drepturile. Președintele instanței sau, în cadrul procedurii preliminare, procurorul numește în calitate de tutore *ad litem* o persoană sugerată de minor. În cazul în care minorul nu sugerează nicio persoană sau sugerează o persoană cu privire la care există motive rezonabile de îngrijorare că nu va proteja în mod corespunzător interesele minorului, președintele instanței sau, în cadrul procedurii preliminare, procurorul numește o altă persoană adecvată, cum ar fi o persoană apropiată, un angajat al unui organism de protecție socială și juridică a copilului sau o altă persoană cu experiență în creșterea copiilor ori un avocat. O persoană care nu este avocat poate fi numită tutore *ad litem* numai cu consimțământul său. Decizia de numire a unui tutore *ad litem* este comunicată persoanei desemnate și, în cazul în care natura cazului nu exclude acest lucru, și minorului. Decizia de numire a unui tutore *ad litem* poate face obiectul unei plângeri.

Articolul 60 Începerea urmăririi penale

Reprezentantul legal sau tutorele *ad litem* al minorului, organismul competent pentru protecția socială și juridică a copilului și Serviciul de probațiune și mediere sunt, de asemenea, informate fără întârzieri nejustificate cu privire la inițierea procedurilor penale împotriva minorului.

(f) În conformitate cu articolul 55a alineatul (1) din Codul de procedură penală, realizarea de înregistrări video și audio este obligatorie în cazul în care se utilizează echipamente de videoconferință la efectuarea unui act de procedură în cadrul procedurilor penale. Faptul că s-a realizat o înregistrare audio și/sau video a actului de procedură în plus față de consemnarea scrisă trebuie menționat în procesul-verbal al actului respectiv, precizându-se, pe lângă momentul, locul și modul de realizare a actului, mijloacele utilizate (ceea ce s-a înregistrat, precum și aparatura de înregistrare și suportul utilizate pentru realizarea înregistrării).

În conformitate cu articolul 55a alineatul (2) din Codul de procedură penală, suportul tehnic al înregistrării trebuie anexat la dosar sau dosarul trebuie să indice locul în care este stocat suportul. Acest suport trebuie identificat prin menționarea numărului de referință al dosarului, a numelui persoanei audiate, a momentului audierii și a oricăror alte informații necesare și trebuie anexat la dosar sau stocat într-un loc sigur indicat în dosar.

Întrucât aceste mijloace de comunicare servesc la documentarea derulării actului de procedură, acestea nu ar trebui modificate în niciun fel, cum ar fi prin scurtarea, tăierea sau completarea cu text însoțitor, deoarece acest lucru ar putea reduce valoarea probatorie a acestora și ar putea face obiectul unor obiecții ulterioare din partea părților.

Trebuie remarcat faptul că Ministerul Justiției analizează în prezent observațiile cu privire la modificările legislației penale, care vor afecta, printre altele, dispozițiile articolului 55a din Codul de procedură penală menite să sporească flexibilitatea utilizării videoconferințelor în cadrul procedurilor penale, ținând seama și de progresul tehnologic în acest domeniu. Această modificare ar trebui prezentată guvernului în următoarele săptămâni.

Articolul 55a

Utilizarea unor mijloace speciale de înregistrare a procedurilor

(1) Dacă este necesar, derularea unui act de procedură poate fi, de asemenea, consemnată cu ajutorul stenografiei, iar notițele sunt apoi atașate la dosar împreună cu transcrierea obișnuită în text sau prin intermediul unei înregistrări audio sau video ori prin orice alte mijloace adecvate. În cazul în care se utilizează echipamente de videoconferință pentru realizarea unui act de procedură, se efectuează o înregistrare audio și video în toate cazurile.

(2) În cazul în care se realizează o înregistrare audio sau video a unui act de procedură în plus față de consemnarea scrisă, acest lucru se menționează în respectiva consemnare a actului, precizându-se, pe lângă momentul, locul și modul de realizare a actului, mijloacele utilizate. Suportul tehnic al înregistrării se atașează la dosar sau în dosar se indică locul în care este stocat suportul.

(g) Persoana audiată are dreptul de a formula obiecții cu privire la înregistrarea video și audio în orice moment al audierii prin videoconferință. Obiecțiile pot duce, de exemplu, la suspendarea audierii în așteptarea îmbunătățirii calității înregistrării sau la încheierea acesteia. În toate cazurile, eventualele obiecții sunt incluse în procesul-verbal al actului de procedură.

În etapa premergătoare procesului, se poate depune o cerere în temeiul articolului 157a din Codul de procedură penală pentru reexaminarea acțiunilor unei autorități polițienești (și anume, în cazul în care autoritatea polițienească nu a acționat în conformitate cu legea, acțiunile acesteia pot fi contestate).

Hotărârea poate fi atacată cu apel, astfel cum se prevede la articolul 245 și următoarele din Codul de procedură penală, în care persoana îndreptățită (care este, de asemenea, în măsura în care prezintă relevanță, persoana acuzată și participantul) poate, de asemenea, să conteste o încălcare a dispozițiilor referitoare la procedura anterioară hotărârii, în cazul în care această încălcare ar fi putut conduce la inexactitatea sau la lipsa dispozitivului hotărârii. În cazul în care hotărârea a fost precedată de vicii substanțiale de procedură, în special de încălcarea dispozițiilor privind dreptul la apărare, care ar fi putut afecta corectitudinea și legalitatea părții din hotărâre care face obiectul reexaminării, instanța de apel anulează hotărârea.

Orice decizie a unei autorități polițienești și hotărârile în primă instanță ale instanței și ale procurorului pot fi contestate prin formularea unei plângeri, în cazul în care legea permite acest lucru. O hotărâre poate fi contestată, de asemenea, pentru încălcarea dispozițiilor privind procedura care a precedat hotărârea, în cazul în care o astfel de încălcare ar fi putut determina ca oricare dintre elementele dispozitive ale hotărârii să fie incorecte. Plângerea poate fi depusă, de asemenea, de către o persoană direct afectată de hotărâre, și anume, în cazurile relevante, și de către persoana acuzată sau de către un participant.

(h) Două platforme sunt utilizate pentru videoconferințe, și anume Polycom și Webex, care sunt folosite de la începutul anului 2024.

(i) În cazul în care persoana care urmează să fie audiată nu se află în detenție sau nu execută o pedeapsă privată de libertate, aceasta trebuie să se prezinte în fața unei autorități de urmărire penală convenite în prealabil (de exemplu, o instanță sau o secție de poliție de la locul său de reședință), care va organiza din punct de vedere tehnic o legătură de videoconferință cu autoritatea care efectuează audierea.

Autoritatea de urmărire penală are obligația de a informa avocatul cu privire la locul și ora audierii, însă notificarea locului audierii variază în funcție de statutul procedural al persoanei audiate. În cazul în care persoana acuzată urmează să fie audiată prin videoconferință, avocatul ar trebui să fie informat cu privire la locul în care a fost citată persoana acuzată. În schimb, în cazul în care actul de procedură este o audiere prin videoconferință a unui co-inculpat care nu este reprezentat de avocatul notificat, a unui martor sau a unui expert, locul de desfășurare a audierii de către autoritatea de urmărire penală este indicat ca fiind locul în care va avea loc audierea.

(j) Da, aplicația Beey este utilizată pentru a încărca o înregistrare audio sau video și apoi pentru a o transforma în text. Instanțele, parchetele și penitenciarele au acces la aplicație.

(k) Verificarea identității persoanei care urmează să fie audiată este reglementată de articolul 111a alineatul (2) din Codul de procedură penală (a se vedea mai sus textul integral al acestei dispoziții). Această dispoziție se aplică audierii unei persoane cu statut de persoană acuzată (suspect, o persoană acuzată sau condamnată), precum și a altor persoane, inclusiv a participanților. În cazul în care audierea unei persoane se efectuează cu ajutorul unui echipament de videoconferință, identitatea acesteia este verificată de un funcționar al instanței, al

parchetului sau al autorității polițienești desemnate în acest scop de persoana care efectuează audierea, în funcție de autoritatea de urmărire penală care efectuează audierea. În conformitate cu a doua teză a acestui alineat, președintele instanței, procurorul-șef, directorul penitenciarului sau șeful autorității polițienești poate, cu acordul persoanei care efectuează audierea, să numească un funcționar al instanței, al parchetului, al penitenciarului sau al autorității polițienești de la locul în care se află persoana care urmează să fie audiată ca persoană care verifică identitatea persoanelor audiate. Funcționarul desemnat trebuie să fie prezent în locul în care se află persoana audiată pe toată durata audierii.

(l) Astfel cum s-a menționat mai sus, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) din Codul de procedură penală, inculpatul are dreptul de a solicita să fie audiat în prezența avocatului său și ca avocatul să participe la alte acte de procedură în cadrul procedurii. După ce persoana audiată a terminat depunerea mărturiei fără întreruperi, autoritatea de urmărire penală și, ulterior, alte persoane pot adresa întrebări persoanei audiate pentru a elimina orice contradicții din declarație, pentru a clarifica mai bine faptele prezentate de aceasta sau pentru a completa informațiile pe care persoana audiată nu le-a menționat în mărturia sa [articolul 92 alineatul (3) și articolul 101 alineatul (3) din Codul de procedură penală]. Atunci când este audiată o persoană cu vârsta sub 18 ani, întrebările pot fi adresate numai prin intermediul autorității de urmărire penală și nu direct de către avocat sau alte persoane care participă la audiere.

Articolul 92

(1) Audierea persoanei acuzate se desfășoară astfel încât să ofere, în măsura posibilului, o imagine completă și clară a faptelor relevante pentru procesul penal. Persoana acuzată nu este nicidecum obligată să dea declarații sau să recunoască faptele. În timpul audierii, ea trebuie să fie protejată.

(2) Atunci când este audiată, persoana acuzată trebuie să fie întrebată cu privire la situația sa personală, familială, financiară și de altă natură pentru a fixa elementele necesare în vederea stabilirii tipului și a întinderii pedepsei în cazul unei hotărâri de condamnare a persoanei acuzate. În plus, este necesar să se solicite informații cu privire la toate condamnările anterioare și alte proceduri de urmărire penală începute împotriva persoanei acuzate.

(3) Persoanei acuzate trebuie să i se ofere posibilitatea de a răspunde în mod detaliat la acuzare, în special prin prezentarea coerentă a faptelor care stau la baza acuzării, precizând orice circumstanțe care atenuază sau infirmă acuzația și furnizând probe în acest sens.

(4) Persoanei acuzate i se poate solicita să completeze declarațiile sau să elimine orice lacună, ambiguitate sau contradicție. Întrebările se adresează într-un mod clar și ușor de înțeles, fără afirmații înșelătoare sau false; întrebările nu trebuie să indice ele însele modul în care trebuie să se formuleze un răspuns.

Articolul 101

(1) Înainte de audierea unui martor, este întotdeauna necesar să se stabilească identitatea acestuia, relația sa cu persoana acuzată, să fie informat cu privire la dreptul de a refuza să depună mărturie și, dacă este necesar, cu privire la obligația de a nu depune mărturie sau la posibilitatea de a continua procedura în temeiul articolului 55 alineatul (2), precum și cu privire la obligația sa de a declara întregul adevăr și de a nu ascunde nimic. De asemenea, martorul este informat cu privire la importanța mărturiei din punctul de vedere al interesului public și cu privire la consecințele penale ale mărturiei false. În cazul în care o persoană cu vârsta sub 15 ani este audiată în calitate de martor, drepturile și obligațiile i se aduc la cunoștință într-un mod corespunzător vârstei sale.

(2) La începutul audierii, martorul este întrebat cu privire la relația sa cu cauza și cu părțile și, dacă este necesar, cu privire la orice alte circumstanțe relevante pentru stabilirea credibilității lor. Audierea unui martor se desfășoară astfel încât să ofere, pe cât posibil, o imagine completă și clară a faptelor relevante pentru procedura penală pe care martorul le-a perceput prin propriile simțuri. Martorului i se oferă posibilitatea de a depune mărturie fără întreruperi cu privire la tot ceea ce cunoaște despre cauză și la sursele de la care a luat cunoștință de circumstanțele indicate de acesta. Atunci când este audiată, persoana respectivă beneficiază de protecție, în special în ceea ce privește datele cu caracter personal și viața privată.

(3) Unui martor i se poate cere să își completeze mărturia sau să elimine orice lacună, ambiguitate sau contradicție. Întrebările privind viața privată a martorului audiat, în special în cazul unei victime a unei infracțiuni, pot fi adresate numai în cazul în care este necesar să se clarifice faptele relevante pentru procedura

penală și sunt adresate într-un mod deosebit de sensibil și cât mai exhaustiv posibil, astfel încât să nu fie nevoie de reluarea audierii; întrebările sunt formulate într-un mod adecvat vârstei, experienței personale și stării psihologice a martorului, păstrând totodată atenția cuvenită. Unui martor nu i se adresează întrebări care conțin afirmații înșelătoare sau false sau care se referă la aspecte care trebuie stabilite numai pe baza mărturiei sale.

(4) Dacă este nevoie pentru a stabili autenticitatea manuscrisului, martorului i se poate solicita să scrie un anumit număr necesar de cuvinte.

(m) Codul de procedură penală nu conține dispoziții specifice privind interpretarea în timpul videoconferințelor, astfel încât se aplică normele generale de interpretare prevăzute la articolul 2 alineatul (14) și la articolul 28 din Codul de procedură penală. În conformitate cu articolul 2 alineatul (14) din Codul de procedură penală, orice persoană care declară că nu stăpânește limba cehă are dreptul de a utiliza în fața organelor de urmărire penală limba sa maternă sau o limbă pe care declară că o stăpânește. O astfel de declarație a persoanei acuzate constituie un motiv pentru desemnarea unui interpret în temeiul articolului 28 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură penală.

Articolul 2 alineatul (14)

(...)

(14) autoritățile de urmărire penală desfășoară procedurile și își redactează deciziile în limba cehă. Orice persoană care declară că nu stăpânește limba cehă are dreptul de a utiliza în fața autorităților de urmărire penală limba sa maternă sau o limbă pe care declară că o stăpânește.

(...)

Articolul 28

(1) În cazul în care este necesar să se interpreteze conținutul unui document, al unei mărturii sau al unui alt act de procedură sau în cazul în care persoana acuzată își exercită dreptul menționat la articolul 2 alineatul (14), se desemnează un interpret; același lucru este valabil și pentru numirea unui interpret pentru o persoană cu care nu este posibil să se comunice decât în cadrul unuia dintre sistemele de comunicare ale persoanelor surde și cu surdocecitate. Interpretul nu poate fi și grefierul de ședință. În cazul în care persoana acuzată nu indică o limbă pe care o stăpânește sau indică o limbă sau un dialect care nu este limba grupului său etnic sau o limbă oficială a țării sale de cetățenie și nicio persoană nu este inclusă pe lista interpreților pentru limba sau dialectul respectiv, autoritatea de urmărire penală desemnează un interpret pentru limba grupului său etnic sau o limbă oficială a țării sale de cetățenie. În cazul unui apatrid, aceasta este reprezentată de țara de reședință permanentă sau țara de origine.

(...)

(n) cum este prevenit accesul neautorizat la date sensibile sau la fluxurile de date către entități necunoscute.

Videoconferințele în curs sunt securizate prin criptarea de la un capăt la altul (fiecare dispozitiv are un certificat unic generat direct pentru acesta) și se utilizează metoda de criptare Lets (certIFICATELE pentru echipamente se schimbă o dată la 60 de zile). Videoconferințele web RCT – care utilizează un client pe un calculator, un browser sau un dispozitiv mobil – sunt securizate prin parolă atunci când este creată reuniunea. Există, de asemenea, posibilitatea unor reuniuni la fața locului (pe domeniu) la care nimeni nu se poate alătura, cu excepția persoanelor invitate sau a funcționarilor din sistemul judiciar. De exemplu, există, de asemenea, săli de videoconferință securizate printr-o parolă unică pentru fiecare sală.

Securitatea înregistrării în sine este asigurată printr-un registru activ de grupuri și drepturi, în care accesul la dosar este acordat numai utilizatorilor cu drepturile relevante, fără de care dosarul cu înregistrările nu poate fi accesat.

4. Taxe judiciare în materie civilă și comercială

I. Perceperea taxelor în cadrul procedurilor în fața instanțelor cehe

Taxele judiciare percepute în procedurile în fața instanțelor cehe sunt reglementate de Legea nr. 549/1991 privind taxele judiciare, astfel cum a fost modificată. Taxele pot fi percepute numai pentru procedurile sau pentru actele administrative enumerate în anexa la prezenta lege, intitulată „Lista taxelor”.

Taxa ar trebui plătită odată cu depunerea cererii de introducere a procedurii relevante. În cazul în care un participant are îndoieli cu privire la cuantumul taxei judiciare și, din acest motiv, nu plătește taxa odată cu introducerea acțiunii, instanța este obligată să solicite participantului să respecte obligația suplimentară de a plăti taxa. În scrisoarea de punere în întârziere, instanța trebuie să îi comunice numărul contului în care trebuie plătită taxa și cuantumul acesteia, stabilind un termen de cel puțin 15 zile. În cazul în care taxa judiciară nu este încă plătită în termenul suplimentar, instanța va suspenda procedura.

Baremul de taxe face distincție între taxele procedurale și taxele pentru acte individuale. Taxele sunt stabilite în coroane cehe. În cazul în care baza taxei este exprimată în monedă străină, taxa procentuală se calculează pornind de la baza taxei convertită în moneda cehă la cursul publicat de Banca Națională a Cehiei valabil în prima zi a lunii calendaristice în care taxa este datorată sau în care instanța pronunță o hotărâre cu privire la obligația de a plăti taxa. Pentru conversia monedelor pentru care Banca Națională a Cehiei nu publică un curs, se utilizează cursul USD al acestei monede, declarat de banca centrală sau de unitatea bancară cu statut echivalent în țara în care este valabilă moneda convertită; plătitorul taxei trebuie să dovedească valabilitatea cursului de schimb utilizat, furnizând instanței un document obținut prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

II. Cuantumul taxelor judiciare

(a) Taxe procedurale

În ceea ce privește taxele procedurale, punctul de plecare de bază este calcularea taxei judiciare din suma solicitată, ceea ce este valabil și pentru procedura cererilor cu valoare redusă și pentru somația europeană de plată. Pentru sume de până la 20 000 CZK, taxa se stabilește pe bază forfetară (1 000 CZK), între 20 000 CZK și 40 000 000 CZK taxa este de 5 % din suma solicitată, iar pentru o sumă care depășește 40 000 000 CZK taxa este de 2 000 000 CZK și 1 % din suma care depășește 40 000 000 CZK; sumele care depășesc 250 000 000 CZK nu sunt luate în calcul.

Legea introduce o categorie specială de taxe numai pentru ordinele de plată electronice; în acest caz, cuantumul taxei judiciare se stabilește după cum urmează:

1. până la 10 000 CZK inclusiv: 400 CZK;
2. pentru sume mai mari de 10 000 CZK până la 20 000 CZK inclusiv: 800 CZK;
3. pentru sume mai mari de 20 000 CZK: 4 % din sumă.

Pentru litigiile privind despăgubiri pentru prejudiciul moral evaluat în sume de bani de până la 200 000 CZK, taxa este forfetară (2 000 CZK), la care se adaugă 1 % din suma solicitată.

În plus, legea stabilește o serie de alte norme în cazurile în care litigiul nu are ca obiect o plată în bani – în astfel de cazuri, taxele sunt stabilite pe o bază forfetară. De exemplu, în cazul unui litigiu privind un bun imobil, 5 000 CZK pentru fiecare bun imobil și 15 000 CZK pentru fiecare sediu comercial.

În aceste cazuri se stabilesc, de asemenea, taxe judiciare speciale:

- emiterea unui ordin temporar – 1 000 CZK;
- în materie de lichidare a regimului matrimonial și a coproprietății – 2 000 CZK (această sumă este majorată cu 5 000 CZK pe bun imobil și cu 15 000 CZK pe sediu comercial);
- în cauzele privind pensia de întreținere – 500 CZK pentru sume de până la 50 000 CZK, la care se adaugă 1 %, până la maximum 15 000 CZK;
- pentru o cerere de recunoaștere a hotărârilor judecătorești străine în materie matrimonială și de stabilire a filiației – 2 000 CZK;
- pentru o cerere de inițiere a unei proceduri într-un litigiu accesoriu (procedură de insolvență) privind o plată în bani – taxa judiciară este de 1 000 CZK pentru sume de până la 20 000 CZK și apoi 5 % din suma solicitată;
- pentru o cerere de inițiere a unei proceduri în cadrul unui litigiu accesoriu care nu are legătură cu plata unei sume de bani:

1. într-un litigiu privind autenticitatea, valoarea sau rangul unei creanțe depuse – 5 000 CZK;
2. pentru fiecare bun imobil – 5 000 CZK;
3. pentru fiecare sediu comercial sau pentru fiecare dintre unitățile sale organizatorice – 15 000 CZK;
4. în alte cazuri – 2 000 CZK.

Există, de asemenea, o clauză reziduală care se aplică în celelalte cazuri care nu implică o plată în bani sau oricare dintre categoriile menționate în mod expres. Această clauză reziduală prevede o taxă judiciară de 2 000 CZK.

Pentru procedurile de apel (cale de atac ordinară), cuantumul taxei judiciare este stabilit în același mod ca în cazul acțiunii în primă instanță.

Pentru căile de atac extraordinare, taxa se stabilește pe o bază forfetară:

1. plată în bani până la 100 000 CZK inclusiv – 7 000 CZK;
2. pentru fiecare bun imobil – 14 000 CZK;
3. pentru fiecare sediu comercial sau pentru fiecare dintre unitățile sale organizatorice – 28 000 CZK;
4. în alte cazuri – 14 000 CZK.

(b) Taxe pentru acte administrative

Taxele judiciare pentru actele administrative sunt stabilite pe o bază forfetară. De exemplu,

- 300 CZK pentru eliberarea unui certificat sau a unei adeverințe în conformitate cu dreptul Uniunii Europene;
- 500 CZK pentru efectuarea unei modificări sau a unei anulări a unui certificat european de moștenitor;
- 150 CZK pentru eliberarea unui certificat oficial privind faptele cunoscute din dosarele judiciare;
- 1 000 CZK pentru redactarea unei cereri de eliberare a documentelor din arhivele judiciare, dacă legislația cehă permite acest lucru;
- 70 CZK pentru efectuarea unei copii a unei decizii, a înregistrării și a unui extras certificat din arhive și înregistrări ale fiecărei pagini sau părți din aceasta;
- 20 CZK pentru realizarea unei copii (fotocopii) a documentelor, a înregistrării, a anexelor, a înregistrărilor, a altor părți din dosare și a altor suporturi de înregistrare deținute de instanță, inclusiv a extraselor acestora, pentru fiecare pagină sau părți din aceasta;
- 50 CZK pentru furnizarea unei copii a datelor electronice din dosar pe un suport durabil, pentru fiecare suport;
- 100 CZK pentru transcrierea unei înregistrări audio sau audiovizuale sub forma unui document pentru fiecare pagină sau părți din aceasta.

5. Metode de plată electronică

În prezent, transferul bancar este singura metodă electronică de plată din Republica Cehă pentru plata taxelor judiciare. Taxele se plătesc prin virament bancar în contul instanței competente. Datele bancare pot fi găsite pe site-urile fiecărei instanțe în parte, care pot fi accesate de pe portalul online justice.cz/.

6. Notificare privind utilizarea timpurie a sistemului informatic descentralizat

Republica Cehă nu are în vedere utilizarea timpurie a sistemului informatic descentralizat înainte de data de utilizare stabilită în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) coroborat cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului.

7. Notificare privind folosirea timpurie a videoconferințelor în materie civilă și comercială

Republica Cehă nu are în vedere utilizarea timpurie a videoconferințelor în materie civilă și comercială înainte de 1 mai 2025, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului.

8. Notificare privind folosirea timpurie a videoconferințelor în materie penală

Republica Cehă nu are în vedere utilizarea timpurie a videoconferințelor în materie civilă și comercială înainte de 1 mai 2025, în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului.

■ Ultima actualizare: 18/05/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.